

Chotyňáček

Ročník 31

Říjen 2023

ZDARMA

**Již 100 let od roku 1923 se používá krásný název naší obce.
CHOTYNĚ**

Usnesení z veřejného zasedání zastupitelstva obce Chotyně konaného dne 18. září 2023

Obecní zastupitelstvo po projednání:

1/ Bere na vědomí, že zasedání se zúčastnilo
14 členů zastupitelstva.

2/ Schvaluje všemi hlasy 2. změnu rozpočtu na
rok 2023:

Příjmy:

Daň z příjmů práv. osob	+ 500 000,- Kč
Dotace kraj – neinvestiční	+ 476 700,- Kč
Odvádění a čištění odp. vod	+ 150 000,- Kč
Příjem z prodeje pozemků	+ 310 000,- Kč
Požární ochrana – pojist. plnění	+ 5 600,- Kč
Celkem příjmy:	+ 1 442 300,- Kč

Výdaje:

Pozemní komun- cyklostezka	+ 681 000,- Kč
Odvádění a čištění odp. vod	+ 170 000,- Kč
Ostatní zájmová činnost	+ 20 000,- Kč
Nákup pozemku	+ 8 000,- Kč
Stavby- komunální sl.	+ 200 000,- Kč
Celkem výdaje:	+ 1 079 000,- Kč

**Financování je minus 363 300,- Kč-
přebytkové.**

3/ Schvaluje všemi hlasy výjimku
z minimálního počtu žáků pro školní rok
2023/2024.

4/ Schvaluje všemi hlasy Smlouvu o budoucí
smlouvě o zřízení služebnosti inženýrské sítě a

dohodu o právu provést stavbu v rámci
realizace stavby „LI 021 028, Chotyně,
cyklostezka – rekonstrukce vodovodu“.

5/ Schvaluje všemi hlasy Smlouvu o úpravě
vzájemných práv a povinností souvisejících
s rekonstrukcí vodního díla v rámci realizace
stavby „LI 021 028, Chotyně, cyklostezka –
rekonstrukce vodovodu“.

6/ Schvaluje všemi hlasy Vydání souhlasného
stanoviska k PD stavby „Chotyně zas. –
oprava (střešní konstrukce) – PD“ na výpravní
budově ŽST Chotyně 124.

7/ Schvaluje všemi hlasy Smlouvu o budoucí
smlouvě o zřízení služebnosti k akci „11010-
080769_RVDSL1931_C_L_HRNN14-
HRNN1HR_OK“.

8/ Schvaluje všemi hlasy Jednací řád
Zastupitelstva obce Chotyně.

9/ Schvaluje všemi hlasy Úhradu nákladů za
poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999
Sb.

10/ Schvaluje všemi hlasy Obecně závaznou
vyhlášku obce Chotyně č.1/2024 o místním
poplatku za obecní systém odpadového
hospodářství.

11/ Schvaluje všemi hlasy Obecně závaznou
vyhlášku obce Chotyně o místním poplatku ze
psů.

Zapsala: K. Zemanová
Dne: 27.9.2023

Chotyňák Petr Ozogán ušel za sedm týdnů 2 500 kilometrů

Z rozhovoru pro Český rozhlas
Za 48 dnů obešel pan Ozogán dokola celou Českou i Slovenskou republiku. Do batohu si naložil jen to nejnútnejší, přespával v přírodě a každý den ušel v průměru 53 kilometrů. Jeho pochod byl součástí závodu 1 000 mil. Start byl 2. července v obci Třebeň na Chebsku a ve stejné obci byl i cíl po obejití celé České i Slovenské republiky. Podle tabulek závodu 1 000 mil je první člověk, který trasu zdolal pěšky tak rychle. Hlavním cílem poutníka je ale zahodit za hlavu všední starosti. „Sedm týdnů nevím, co se děje ve světě. Je to totální uvolnění mysli. Zapomnění na okolní rušný svět. Mám volnou hlavu, nemám tam zbytečné myšlenky, které nepotřebuju.“ Kvůli tomu zarostlý chlapík budil zájem především na Slovensku. „Hodně mě kontrolovali policisté, asi mysleli, že jsem bezdomovec. Taky mě asi měli za blázna, když jim vysvětluju, že jdu do Nové Sedlice.“ To byl nejvýchodnější bod jeho cesty, trojmezí Slovenska, Ukrajiny a Polska. „Na Slovensku ale byli lidé přívětivější, vodu jsem dostal pokaždé.“ Cestovní rychlost zkušeného turisty je stěží uvěřitelná. Ze začátku štreky dával i 70 kilometrů denně, ovšem také onemocněl, trpěl horečkou, průjmami a v tom nejnáročnějším týdnu ušel třeba jen deset kilometrů za den. „Už jsem na tuhle trasu vyrazil několikrát a musel jsem i vzdát. Je třeba si to srovnat v hlavě a jít dál. Tentokrát se mi to podařilo,“ říká.

Nadšenec z Chotyně utratil denně v průměru 300 korun. Nosí lihový vaříč, což je hodně velké retro, vaří si večer a zřídka kdy jde jíst do hospody. Největší útratu udělal ve Zlíně, kde si musel koupit nové boty. „Už se mi rozpadly na Slovensku, ale nemohl jsem nic sehnat po cestě. Boty jsem si koupil za pětistovku,“ ukazuje na černé, už trochu rozervané běžecké boty. Je dalek toho, aby se srovnával s borci, kteří před každou cestou hodiny rozebírají výhody a nevýhody nějaké konkrétní značky za několik tisíc. „Je to v hlavě a taky v nohách. Nemám jediný puchýř.“ Pan Ozogán chodí dlouhé trasy desítky let, zkušeností má za tři a trasu závodu 1 000 mil zdolal také na kole i na koloběžce. „Jen jednou jsem zkolaboval, na čele mám ještě modřinu. Spousta lidí si myslí, že na takové cestě hrozí nebezpečí, že všude číhají zlí lidé, kteří vás okradou, zabijí, ublíží. Já ale potkal jenom samé dobré lidi, kteří mi chtěli pomoci,“ vypráví.

Příběhy z prázdnin dětí ze ZŠ Chotyně

Na začátku školního roku jsem požádala děti z naší základní školy, zda by se s námi nechtěly podělit o příběhy, jak prožily prázdniny. Děti mně udělaly velikou radost a za přispění učitelek sepsaly krásné příběhy. Ještě jednou dětem moc děkuji a doufám, že v dalším čísle Chotyňáčku uvedeme další články od našich dětí.

Nicol, 8 let
O prázdninách
S rodiči jsme se domluvili, že pojedeme k Baltu, k moři autem. Tak jsme jeli. Přijeli jsme a koukám, že venku je 40 stupňů. Pak jsme šli

do hotelu. Bylo to tam hezké. Šli jsme do bazénu a koukám, že bazén má 30 stupňů. Potom jsme šli večeřet. K večeři jsme měli kuře s kaší. Potom jsme se vrátili do hotelu a šli jsme spát. Dobrou noc!

Libor, 9 let

Výlet na kole

Byl jsem na kole, jezdil jsem ve skate parku a byl jsem tam asi deset hodin. Pak jsem jel domů. Tam jsem se najedl a pak jsem zase jel do skate parku. Jezdil jsem tam dalších pět hodin a pak jsem se jel domů vykoupat. Druhý den jsme jeli na závody. Vyhráli jsme 3. místo. Měl jsem ohromnou radost. Potom jsme jeli domů, kde jsme to oslavili. Dostal jsem novou helmu a ještě jsem dostal novou šlapku na kolo. Další den jsme jeli do libereckého bazénu s po něm do McDonaldu. Prázdniny se mi letos líbily moc.

Tomáš, 9 let

Prázdniny

S kamarádem jsme opékali jablka a preclíky. Preclíky byly hnusný a jablka chutnaly jako jablečný koláč. Pak kamarád šel na kolo a honil svého bráchu. Já jsem se na ně díval. Na závěr jsme šli opékat rohlíky a buřty. Všem moc chutnaly.

Viktorie, 8 let

Den na Slovensku

Jeli jsme k příbuzným autem na Slovensko. Byla to děsná nuda. Cesta trvala deset hodin. Měli tam fakt hezký bazén. Bazén měl židle pod vodou a vodopád, který vedl přímo do bazénu. Bylo to tam úžasné. Kousek od naší chaty byl takový malý krámk. Koupali jsme se v takovém obřím rybníčku. Od příbuzných jsme si půjčili nafukovací člun. Byli jsme tam deset dní. Desátý den jsme jeli sedm hodin domů. Slovensko doporučuji všem.

Jakub, 8 let

Bítov

O prázdninách jsem byl na Bítově. Jeli jsme tam čtyři hodiny a já jsem spal. Mezitím táta řídil. Byli jsme u rybníka. Koupali jsme se a potom jsme se oblékli a šli do chatky. Hodně jsme jezdili na kole, takže mě bolely nohy. Nejlepší výlet byl na hrad Bítov.

Klára, 8 let

Polsko

30. srpna jsme jeli s babičkou a dědou do Polska. Po cestě jsme si hrály se sestrou. Když jsme byli už skoro v cíli, tak sestra usnula. Rozhodla jsem se koukat z okna. Byli jsme ubytováni v hotelu. Děda odvezl auto do podzemní garáže. Šli jsme pro kufry a potom jsme šli hledat pokoj. V pokoji jsme vyndali z kufru plavky a župany. Šli jsme do bazénu, vykoukali jsme se a vrátili se na pokoj, kde jsme se převlékli k večeři kde byl velký výběr jídla. Druhý den jsme šli do bazénu a do takové velké herny. Třetí den jsme dělali to samé, ale přidali jsme bobovku a pak na oběd. Byli jsme i na stezce se zvířaty. Nejvíce se mi líbil medvěd. Po večeři jsme šli spát. Čtvrtý den jsme odjeli zpátky domů.

Adam, 8 let

Na lodi

O prázdninách jsem byl v Itálii. Jednoho dne jsme si sbalili svačinu a potom jsme jeli celá rodina do přístavu. Najali jsme si loď. Zaplatili jsme 65 eur. Potom jsme vyjeli. Po hodině jsme viděli první jeskyni a po ní další a další. A zase další. Tak nás to lákalo do té vodní jeskyně jít, ale nešli jsme tam. Přitom jsme je objeli potom jsme skákali do vody z lodě. Dali jsme si svačinu a pak jsme odjeli do přístavu.

Amálie, 8 let

Dovolená na Nechranicích

První den jsme byli na Nechranicích. Tam jsme se koupali a houpali se. Dělali jsme stezku odvahy. Byli jsme na koupališti. Oslavovali jsme svátek. Šli jsme na palačinky. Druhý den jsme si hráli. Třetí den za námi přijel táta. Potom jsme šli na pout'. Čtvrtý den jsme byli na vodě. Tam byly obří vlny. Pátý den jsme jeli domů, tak ahoj.

Klára, 9 let

Dny bláznů

Týden před prázdninami jsem se domluvil s naší tetou, že u nás mohou spát jejich děti. Dny ubíhaly a oni nikde. Nejhorší na tom bylo, že to trvalo dlouho. Už jsme začínali bláznit. Když konečně nastal ten slavný den, tak jsme toho bláznění nechali. Raději jsme strávili skoro celý den u okna. V šest hodin večer jsme

se začínali nudit, protože strávit skoro celý den u okna, to není nic zábavného. Když zazvonil zvonek, tak jsme pomalu usínali. Jak jsme uslyšeli zvonek, rázem se z lenochů stali pěkní rychlíci. Málem jsme uklouzli po schodech. Jára a Julinka, tak se jmenovali, stáli za brankou.

Druhý a třetí den bláznů

Večer naplánoval plán Jára. Koukali jsme na film Karlík a továrna na čokoládu. Noc byla neklidná. Holky vedle, Lucka a Julča, si hrály s baterkami. Někdy Chese miloval Skye a tu zas Skye milovala Chese. Ale ať to nebo to, bylo to otravné. Ráno bylo nejlepší. Hráli jsme na lví rodinu. Já byla nejmladší, jmenovala jsem se Zira. Lucka Julčou byla dvojčata.

Druhý den jsme šli na hrad. Cesta byla plná prolejšček. Na hradě byla restaurace. Po dobrém obědě jsme šli na rozhlednu. Hezky po dvojicích. Já byla s Járou a Lucka s Julčou. Konec.

Co se mi stalo u moře

Ráno jsme se nasnídali, převlékli se do plavek a šli na pláž. Na pláži jsme si hráli, připlavala za námi babička s dědou na paddleboardu. Chvilku si s námi hráli a pak jsme nastoupili na paddleboard a jeli jsme k našemu apartmánu. Před apartmánem jsme naskákali do vody a tátu popálila černá medúza, jeli jsme zpět na pláž. Na pláži jsme varovali babičku s dědou a mamku. Znovu jsme si hráli na vlnách a mě taky popálila medúza, ale myslela jsem si, že jsem se popálila od sluníčka a tak jsme jeli na paddleboardu na apartmán. Maminka se mi na to podívala a řekla mi, že mě popálila medúza a namazala mi to hojivou masťou. Ale pobyt u moře mně to nezkazilo.
Julie Votýpková , 5. třída

Dovolená u moře

Byl deštivý den a my jsme musely brzo vstávat, protože pojedeme k moři. Nasnídali jsme se , oblékli a mohli jsme vyrazit. Byla to dlouhá cesta. Jeli jsme asi 9 hodin s přestávkami. Tatka ani mamka nám nechtěli říct kam pojedeme, měly jsme to jako překvapení. Zbývala nám ještě asi hodina, když jsme dostali velký hlad a po cestě jsme našli jen

KFC , tak jsme tam zajeli. Když jsme si objednali, tak jsme čekali až zavolají naše číslo, jenže nikdo z nás neuměl Polsky. Tak a teď nám tatínek prozradil překvapení, ale my jsme byly rády, že to víme. Takže se jede do Polska. Po asi třičtvrtě hodiny jsme si vzali jídlo a šli jsme do auta. Jen co jsme vlezli do auta, začalo pršet jako z konve. Celou cestu pršelo, až jsme přes mlhu od deště skoro nic neviděli. Naštěstí jsme dojeli v pořádku. Vyrazili jsme se podívat k moři. Šli jsme asi 1 km a byli jsme tam. Krásná písčiná pláž. Když jsme došli zpátky, šli jsme rovnou na večeri a potom do chaty jít spát. Každý den jsme chodili na výlety jako třeba : na šlapadla, do parku miniatur a vláčeků, na maják Kikut a do jiných měst v Polsku. Ale nejlepší bylo jít k moři a hledat mušle. Zkrátka nejlepší dovolená je u moře !

Nikola Ulrichová, 5. ročník

Zážitek na moři

Jeli jsme na dovolenou k moři (Itálie) a rozhodli jsme se , že na poslední den u moře si půjčíme motorový člun. Bylo nádherné počasí. Pán nám ukázal jak se ovládá, ale neukázal nám kolik máme paliva. Tak jsme vyjeli. Měli jsme v plánu jet za útesy. Když jsme tam dojeli, šli jsme se potápět. Viděli jsme nádherné ryby. Rozhodli jsme se jet už k přístavu. Najednou se začal zvedat vítr, to znamená, že se začaly zvedat vlny. Vlny nás začaly tlačit na útesy. V dále jsme viděli obří vlnu, začali jsme zpomalovat. Vlna nás vyhodila 2 m nad zem. Tím otřesem nám spadla mapa do vody. Báli jsme se, že nedojedem. Nakonec jsme přijeli ve zdraví k molu.
Ondřej Honzejek, 5. ročník

Co se stalo o prázdninách

Předposlední týden prázdnin jsme jeli s kamarádkami na tábor do Mlýna u Mácháče.

Ten den, co jsme přijeli, jsme vybalovali a pak večer jsme hráli na schovku po dvojicích a 1 dvojice se ztratila. Všude jsme hledali i kolem lesa a kolem chat a

nenášli jsme. Vedle chatek je les a je tak trochu strašidelný, ale tam jsme raději nehledali. Tak vedoucí zavolali policajty ať jdou hledat. Policajti hledali i přes noc, mezitím my jsme spali. I v lese hledali, ale našli jenom růžovou bundu a zaklepal na chatu a ukázali bundu. A v tu dobu jsme zjistily, že holky šly do lesa. Všichni jsme se báli, protože policie hledala všude v lese a nenašli. Já jsem celou noc nespala, protože musely být hlídky pokoje. A slyšela jsem otevření dveří a bylo to tak o půlnoci. Otevřely se dveře k nám do pokoje a viděla jsem dvě postavy, které v našem pokoji rozsvítily a byly to holky, které se ztratily. Byly celé ubrečené. Tak jsem zavolala vedoucí a holky jim to celý vyprávěly, že se ztratily a nenašly cestu ven. Tak se snažily najít cestu a uslyšely nějaké zvuky zvířat. Ale strašidelné, tak utíkaly co nejrychleji. Tak se holky umyly a šly spát. Vedoucí nás zamkli a zavřeli všechny okna. Ráno jsme se šli všichni podívat a zjistili jsme, že ty zvuky dělalo ztracené kotě. Tak jsme to řekli majitelovi a ten si koťátko vzal do péče
Elena Hroudová, 5. ročník

Čištění, kontrola a revize spalinové cesty

Začíná nám topná sezóna. Abychom si ušetřili starosti způsobené nefunkčními tepelnými spotřebiči a komíny, neměli bychom podcenit přípravu. Požární bezpečnost tepelných spotřebičů a komínů by měla být v podzimním období jednou z našich priorit.

Spotřebiče dělíme podle druhu spalované látky na spotřebiče na tuhá, kapalná a plynná paliva. Pro každý druh spotřebiče platí jiná pravidla pro jejich provoz a údržbu. Proto je nutné vždy při jejich

užívání postupovat v souladu s návodem výrobce. Kromě spotřebičů je nutné pečovat o spalínové cesty neboli komíny. Pokud jsme provozovatelé spalínových cest měli bychom pamatovat na povinnosti související s jejich provozem, které jsou stanoveny zákonem č. 133/1985 Sb., o požární ochraně a vyhláškou č. 34/2016 Sb., o čištění, kontrole a revizi spalínové cesty.

Revizi spalínových cest může provádět výhradně oprávněná osoba, kterou je zároveň držitel osvědčení revizního technika spalínových cest. O výsledku revize vyhotoví Zprávu o revizi spalínové cesty, jejíž nedílnou součástí je Technický protokol revize spalínové cesty. Revize se provádí před uvedením do provozu, při každé stavební úpravě komínu, při změně druhu paliva připojeného spotřebiče, před připojením spotřebiče do nepoužívané spalínové cesty, po komínovém požáru, při vzniku trhlin ve spalínové cestě, popř. při důvodném podezření na výskyt trhlin ve spalínové cestě. Revize se provádí taktéž před výměnou spotřebiče paliv s výjimkou výměny spotřebiče stejného druhu, typu, provedení a výkonu za podmínky, že způsobilost spalínové cesty je potvrzena zprávou o provedení čištění a kontroly spalínové cesty.

Čištění spalínové cesty provádí oprávněná osoba, kterou je držitel živnostenského oprávnění v oboru kominictví a v případě spotřebičů s výkonem do 50 kW včetně, můžeme čištění provádět i svépomocí. Hasiči však i v tomto případě radí nežet peněz a obrátit se na odborníky!

Kontrola spalínové cesty se provádí po jejím vyčištění. Kontrolu provádí oprávněná osoba, kterou je držitel živnostenského oprávnění v oboru kominictví. Při kontrole se posuzuje zda stav a provedení spalínové cesty v době kontroly odpovídá technickým požadavkům, podle kterých byla navržena a provedena a bylo zahájeno její užívání; zda stav a provedení spalínové cesty zajistí, aby byly bezpečně odvedeny a rozptýleny do volného ovzduší spaliny od všech připojených spotřebičů; zda je zajištěn volný a bezpečný přístup ke

spalinové cestě a k jejím vybíracím, vymetacím, kontrolním, měřicím a čistícím otvorům; zda je dodržena bezpečná vzdálenost spalinové cesty od hořlavých předmětů a stavebních hmot třídy reakce na oheň B až F; zajištění požární bezpečnosti stavby, zvláště při prostupu spalinové cesty vodorovnými a svislými stavebními konstrukcemi, půdním prostorem nebo střechou a vývodů spalin obvodovou stěnou; nedošlo-li ke zemně jejího stavebně technického stavu; zda nedošlo k zásadním změnám oproti stavu zjištěnému při minulé kontrole nebo revizi. Nezapomeňme! Šťěstí přeje připraveným!

autor: kpt. Ing. Alena Sládková, HZS Libereckého kraje

Den otevřených dveří hasičů

2.9. proběhl v místní hasičské zbrojnici den otevřených dveří. Celé odpoledne bylo věnováno jako vždy dětským soutěžím. Soutěže a skákačí hrad doplnil DJ, s kterým si děti zatančili a jejich taneční výkony byly průběžně odměňovány sprchou bonbónů. Velice nás potěšilo množství dětí, které na akci dorazili. Během odpoledne se na soutěžních stanovištích vystřídalo celkem 95 dětí. Po odpoledním dětském programu následovala večerní zábava pro dospělé. Skvělou atmosféru opět zařídila kapela Noční Můry, která vydržela až do pozdních nočních hodin. Všem účastníkům, malým i velkým, děkujeme za přízeň a velmi nás těší, že se naše akce stala tradiční a vyhledávanou událostí, kam se rádi vrací.

Velké díky také patří mladým hasičům z Hrádku nad Nisou, kteří nám jsou pravidelně nápomocni s organizací soutěží.

Ples pod širým nebem

V pátek 15. září začal den stejně jako každý jiný, odvedly jsme s holkama děti do škol a školek a pak to začalo. Hned od rána jsme se sešly společně i s dalšími dobrovolnými pomocníky u sokolovny a začali jsme zdobit a kráslit místo. Nejvíce

nám daly zabrat světélka (s kterými nám moc pomohl pan Dlouhý a tak mu ještě jednou moc děkujeme :) Odpoledne, když jsme dostavěli pódium spolu s našimi chlapeckými pomocníky, už přijely holky Ála a Léňa B. s předvařenou gulášovkou a tak jsme podpálili oheň a postavili kotlík nad plamen. Mezitím si stánek s pitím a drobným jídlem připravila Šárka B. z hradu. Narazilo se pívko a mohlo se začít. V 19 hodin ples započal předtančením děvčat z Rising Stars, které byly samozřejmě zase super a začala hrát kapela Cover Power. A pak to přišlospustila se tma a rázem se vykouzlila nádherná a kouzelná scéna v podání světélek, ohně, plápolajících svící a balónků. Lidi, to vám byla taková nádhera. Všichni, kteří dorazili byli okouzleni atmosférou, skvělou hudbou, dobrým jídlem a pitím. Já jsem si moc užívala pohled na příchozí v šatech a košilích, kterým to tak moc slušelo ! Lidí nepřišlo moc (cca 70) , popravdě jsme čekaly s děvčaty mnohem větší účast, ale i tak jsme si to legendárně všichni užili a věříme, že až přijdou další ročníky , tak příchozích bude více a více. Protančili jsme půl noci a nasmáli se jak dlouho ne a o to přeci jde. Tak závěrem moc děkujeme všem sponzorům (kterých vůbec nebylo málo a nebýt jich, tak to nebylo takové), kamarádům, našim mužům, babičkám a dalším pomocníkům, protože si Vaší pomoci moc vážíme ! Těšte se na další akce a podpořte nás svým příchodem. Dita a Chotyňky

Na hradě Grabštejně se promění část prvního prohlídkového okruhu

Věra Ozogánová, kastelánka

Expozice na hradech a zámcích se mění jen málokdy – impuls ke změně většinou přichází v okamžiku, kdy objevíte něco nového, kdy se vám podaří najít nějaký původní kousek, nebo ztracenou zprávu v archivu. České hrady a zámky – a zámky zejména – se často pyšní autentickými pokoji, které působí, že si majitel jen odskočil a za chvíli se vrátí ke své rozečtené

knize. Správci památek a depozitářů se pídí po každé zprávě o tom, jak pokoje vypadaly, aby je mohli vracet do původního stavu a navodili příslušnou výše popsanou atmosféru. Na Grabštejně však musíme k expozici přistupovat trochu jinak – za prvé proto, že většinu své dlouhé historie sloužil jako správní centrum a šlechta zde trvale nebydlela a za druhé proto, že kvůli svému pohnutému poválečnému osudu přišel o velkou část svého vybavení. V obecném povědomí se tak stále drží myšlenka, že „na Grabštejně nic není a nic tam nezbylo.“ S tímto konstatováním se ale našťastí ještě žádný grabštejnský kastelán nesmířil.

V průběhu let tak na Grabštejně vznikly hned dva prohlídkové okruhy, které jsou koncepčně skvěle uchycené a vyváženě provázejí návštěvníka jak šlechtickou, tak stavební historií. Úvodní část prohlídky tvoří takzvaný byt vrchního nadlesního, který na Grabštejně pobýval a vykonával svůj úřad pro hraběte Clam-Gallase, a později také pro poslední majitelku – Marii Podstatskou z Lichtenštejna (rozenou Clam-Gallasovou). Zde nutno přiznat, že byt je instalovaný jako obecná představa o úrovni bydlení výše postaveného úředníka na přelomu 19. a 20. století a ničím nepřipomíná konkrétní osoby či jejich osudy. Zároveň průvodce v salonu – obývací místnosti v pár větech představuje poslední majitele hradu a okolí. Přitom právě období posledních majitelů – manželů Karla a Marie Podstatských z Lichtenštejna můžeme v našich sbírkách sledovat velmi dobře. A tak se zrodila myšlenka na změnu...

Byt nadlesního se proměnil – ne zcela od základů, ale přeci jen znatelně.

V původním duchu a obsahu zůstává vybavena kuchyně a ložnice nadlesního. Kuchyně byla dovybavena tak, aby získala atmosféru skutečně obývaného prostoru (přibyl hlavně textil, otevřeli jsme skříně – každého přeci zajímá, co je uvnitř). Ložnice nadlesního byla z celého bytu nejvíce sterilním prostředím bez ducha, bez příběhu. Nábytek zůstává – přibyla ale tematická literatura (třeba průvodce světem hub z roku 1919), oblečení a nezbytné doplňky do pánské ložnice. A co je pro návštěvníka obzvláště důležité – v průvodcovském textu jsou nově informace o tom, jak vlastně lesní správa fungovala a co takový nadlesní

vykonával. Anonymita prostoru je – věřím – pryč.

Druhá půlka bytu – salon a předpokoj prošly mnohem radikálnější proměnou. Salon je věnován celý posledním majitelům hradu. Především Karl Podstatský z Lichtenštejna prožil velmi zajímavý život, cestoval a na Grabštejn přinesl mnoho exotických suvenýrů, zachovala se i jeho fotografická alba, či osobní předměty (třeba ponožky s jeho monogramem). Depozitář ukrývá pak i věci, které patřily jeho manželce Marii – pozoruhodný je třeba skicář s jejími dětskými kresbami.

Někdy začátkem 30. let 20. století se manželé rozhodli zpřístupnit staré sídlo veřejnosti a vybudovali v útrobách hradu malé rodové muzeum, které prezentovalo jak clam-gallasovský grabštejnský archiv (listinné dokumenty), tak cenné rodinné sbírky (např. sbírka mincí), tak i různé kuriozity (třeba taková sada na očkování krav je jistě dosti zvláštní muzejní kousek). Zdaleka ne vše z muzea se zachovalo, i tak jsme si ale dovolili ho obnovit a maximum věcí do něj vrátit. Předpokoj nadlesního, kde stávala jedna kredenc, pár pušek a jedna komoda, se zaplnil věcmi, které se na Grabštejn vrací poprvé za desítky let.

Ze zkušenosti – a to mi asi většina návštěvníků potvrdí – vím, že prohlídku památky nedělají data, ani jména, ale příběhy. Věřím, že první návštěvnícký okruh se k této myšlence nyní přiblížil o něco blíž.

www.hrad-grabstejn.cz

Školení řidičů ZZS LK a cvičení zásahu po následcích vichřice v Ralsku

Řidiči Zdravotnické záchranné služby Libereckého kraje se musí umět přizpůsobit řadě různých situací. Nesmí je zaskočit úzké místo na průjezd mezi auty na sídlišti, poradit si musejí v hustém provozu, zároveň ale musejí vědět i to, kde a v jakých podmínkách mohou se sanitkou vyjet do terénu mimo zpevněnou komunikaci. To vše samozřejmě s ohledem na pacienta, kterého vezou. A také na kolegy, kteří mu i za jízdy do zdravotnického zařízení pomáhají.

Na řidiče Zdravotnické záchranné služby jsou kladeny velmi vysoké profesní požadavky. Proto je nutné, aby své znalosti a dovednosti pravidelně obnovovali a cvičili. Letos již počtvrté jedno z pravidelných cvičení uspořádala ZZS LK sama ve vlastní režii, za finanční podpory Libereckého kraje a pod záštitou radního pro resort zdravotnictví Vladimíra Richtera. Školícím centrem, vybudovaným přímo v terénu v bývalém vojenském areálu v Ralsku, projde během pětidenního cvičení až na výjimky zhruba 150 řidičů.

Na čtyřech stanovištích řidiči otestují své znalosti a zkušenosti – čeká je seznámení s novinkami v dopravních předpisech, které se týkají vozů s právem přednostní jízdy, zároveň se seznámí s rozborů dopravních nehod vozidel záchranných služeb a dalších složek IZS v uplynulých měsících. Osvěží si manipulaci s transportní technikou vozidel ZZS LK a postupy běžné údržby. Seznámí se s technikou a novým vybavením krizové připravenosti, případně si v praxi osvojí jízdu s vozíky na hromadné postižení osob. Součástí cvičení je i ověření nezávislosti při mimořádných událostech, zřízení mobilního stanoviště krajského zdravotnického operačního střediska a vytvoření síťového připojení. V neposlední řadě na každého řidiče samozřejmě čeká nácvik jízdy ve ztíženém terénu či jízdy podle mapy a souřadnic v neznámém terénu.

„Ke školení řidičů využíváme různé možnosti, spolupracujeme s Autoklubem ČR a s Českou kanceláří pojistitelů, jezdíme na polygon... Organizace cvičení vlastními silami ale určitě byl krok správným směrem. Vycházíme z praxe a zaměřujeme se opravdu na to, co může potkat nás v Libereckém kraji. Školíme sami sebe, což je samozřejmě i silný tmelící moment,“ řekl ředitel ZZS LK Luděk Kramář. Dodal, že cvičení pořádané ve vlastní režii je pro záchrannou i ekonomicky výhodnější než využití pronajatých prostor a lektorů. „V kombinaci s komerčně dostupnými možnostmi je to pro záchranáře ideální tréninková varianta,“ doplnil Kramář.

V blízkosti školení řidičů se ovšem letos koná ještě jedna akce, na níž záchranáři prověřují svoje znalosti a dovednosti. Ve spolupráci s HZS Libereckého kraje cvičí zásahy při hromadném postižení osob, konkrétně řádění vichřice a její následky. Součástí cvičení je pomoc zraněným v terénu a spolupráce s hasiči. Cvičení je celkem třídní a za ZZS LK se při něm vystřídá zhruba 80 zaměstnanců. V terénu je zřízeno i samostatné

operační středisko, které pracuje ze štábního vozu přímo na místě.

„Velká cvičení z uplynulých let nám ukázala některé nedostatky, na které se při tomto cvičení v menším rozsahu chceme zaměřit,“ uvedl ředitel Kramář. Každý den se proto několikrát opakuje cvičení se stejným námětem, ale v jiném složení posádek. „Zaměřujeme se především na rozdělení práce na místě, spolupráci a komunikaci s ostatními složkami IZS, v tomto případě s hasiči. Prioritou nácviku pro nás v tuto chvíli není ošetření pacientů – to umíme. Nacvičujeme zejména vše, co souvisí s příjezdem na místo události, s tříděním pacientů a také s jejich odsunem k další zdravotní péči,“ dodal.

Podobná cvičení s menším rozsahem, na nichž se ale v různých úlohách vystřídá vyšší počet lékařů a záchranářů chce ZZS LK opakovat i v budoucnu. „Samozřejmě se nevyhýbáme ani velkým cvičením, jsou pro naši práci nezbytná. Při těch menších se ale můžeme zaměřit opravdu na detaily, které chceme pilovat, abychom v praxi pomáhali co nejlépe a nejefektivněji,“ uzavřel Kramář.

Merlin aneb pár paragrafů k domácím mazlíčkům

Kocouři Kostík a Merlin. Dělí je šest let věku, ale pár věcí mají společných: oba byli nalezeni v Chotyni, nikdo je nehledá a kdysi měli majitele. Jak to můžeme s jistotou říct? Jsou k lidem přátelští a navíc - kastrování.

Vzhledem k tomu, že zvířata, jež se dostanou do naší péče, intenzivně inzerujeme jak na specializovaných stránkách, tak v regionálních facebookových skupinách, přijde nám alarmující, že pěkný rezavý kocour, jemuž jsme dali jméno Merlin, nikomu nechybí a ani ho nikdo nepoznává.

Jistě, depozitem prošla řadu koček a koťat, která se narodila nějak mimoděk, nikomu nepatřila. Potom zvířata vyhozená, která si někdo úmyslně pořídil a po čase se jich zbavil, a nechtění potomci těchto zvířat – koťata vyhozená, většinou ve špatném zdravotním stavu, některá v minulosti týraná. V těchto případech se majitel vyhozením koček dopustil chování v rozporu se Zákonem č. 246/1992 Sb., který v § 4 klasifikuje opuštění zvířete jako týrání.

Jak se mohl Merlin, cca desetiletý kocour bez zubů dostat na ulici? Jednou z variant, se kterou jsme se už v minulosti setkali, je nechtěné dědictví. Potomci se rádi ujmou nemovitosti po dědečkovi, ale zvířata, jež jsou součástí dědictví, se jim nehodí. Zde upozorňujeme, že si dědic nemůže vybrat jenom část dědictví – buď ho jako celek přijme, nebo celé odmítne (§ 1475 Občanského zákoníku). V okamžiku, kdy dědictví přijme, stává se majitelem zvířete, a má povinnost se o ně řádně starat. V ideálním světě by lidé dodržovali zákony, k sobě i zvířatům se chovali hezky, nikdo by zvířata nevyhazoval zalepená v krabici, nikdo by neštvál psa na zraněnou kočku. V reálném světě to tak bohužel nefunguje. Proto apelujeme na všechny majitele koček, aby své mazlíky nechali označit mikročipem – u psů je to od roku 2020 povinnost, u koček dobrá praxe. Pokud se Vaše kočka ztratí, je schopen veterinární lékař, městská policie či útulek zjistit během pár vteřin číslo čipu a následně dohledat v databázi Vás, jako majitele. Kočka může být zpátky doma za pár hodin. Zmiňovaný Merlin je odčervení, vakcinovaný, kastrován, čipovaný. Klidnější povahy, čistotný, hledá domov jako jediná kočka do domácnosti. Může bydlet jak v bytě, tak v domku se zahrádkou na bezpečném místě. Nachází se ve václavickém depozitu Animals' OS, zapsaného spolku. Do nového domova půjde po podpisu adopční smlouvy a úhradě příspěvku na provedenou vet. péči. Máte-li o Merlina zájem, ozvěte se prosím emailem na vaclavice@animalsos.cz. Další zvířata, která nabízíme do nového domova, najdete na facebook.com/kockyanimalsos

Za Animals'OS, zapsaný spolek,
Mgr. Zuzana Fenclová

Příběh staré cedule

Při procházce v lese jsem našel pomačkaný kus hliníkového plechu, na kterém bylo vidět nějaké jméno. Po vyrovnání jsem přečetl jméno **Rudolf Neumann Ketten 127**. Má zvědavost mi nedala a tak jsem se rozhodl, že si zjistím nějaké bližší informace.

Tak jsem v archivu zapátral a našel jsem dokument z roku 1920, kde jsem zjistil, že:

Rudolf Neumann se narodil v Chotyni 29.3.1890. Byl národnosti německé a vyznání římskokatolické. Zaměstnání bylo uvedeno soukromý zemědělec na čísle popisném 127.

Manželka **Marie Neumann** narozena 22.7.1897 v Oldřichově v Hájích národnosti německé, vyznání římskokatolické. Zaměstnána jako pomocná síla v zemědělství.

Rudolf Neumann měl bratra **Raimunda Neumanna** narozeného 20.9.1892 v Chotyni. Národnosti německé vyznání římskokatolické. Zaměstnán jako tovární dělník v Linburgerově přádelně v Chotyni.

Otec **Josef Neumann** narozen 19.8.1858 ve Václavicích národnosti německé, vyznání římskokatolické. Zaměstnání soukromý zemědělec na čísle popisném 127.

Dům č. popisné 127

Matka **Anna Neumann** narozena 19.8.1858 v Dolní Suché, národnosti německé, vyznání římskokatolické. Zaměstnání uvedeno jako žena v domácnosti.

Tímto jsem myslel, že jsem vyčerpал veškeré možnosti, ale při návštěvě chotyňského hřbitova jsem objevil náhrobek Josefa Neumanna číslo popisné 127, který je u hřbitovní zdi od vchodu na pravé straně. Josef Neumann zemřel 11.2.1922 v 61 letech a Anna Neumann rozená Jautze zemřela 14.1.1924 v 66 letech.

Tímto se prozatím příběh jedné cedulky uzavírá.

Náhrobní deska

7. ročník Jablkobraní a Výstavky ovoce, zeleniny a květin je za námi!

Tento rok se 7. ročník Jablkobraní a Výstavky ovoce, zeleniny a květin těšil z rekordní účasti a krásného počasí. Velký dík patří obci Chotyně za poskytnutí zázemí a finanční podpory. Paní Dlouhé s pomocnicemi za přípravu výstavky, hasičům za občerstvení. Holčám (Jitka, Míša, Ditka) a paní Mlejnecké za jejich dlouhodobou podporu. Moštovacímu týmu za vylisování 85 kg jablek, díky kterému bude poskytnut dar pro školu a školku vy výši 5 140,- Kč. V neposlední řadě velké díky patří Honzovi Polmovi za moderaci. Už teď se těšíme na příští jablečnou sezónu!

Jana Štefanová

JABLKOBANÍ - ROK 2023

Nápad souseda p. Františka Dvořáka pokračuje, myslím tím jablkobraní, výstavu ovoce, zeleniny a výrobků z nich. Letošní počasí moc neprálo ani ovoci, ani zelenině. Přesto se nám toho sešlo od 32 lidí z Chotyně i okolí hodně. Řezané jiřiny nám věnoval p. Ing. Jan Dvořák (83 let) z Liberce. Jablka na prodej byly koupeny od ovocnáře p. Thoře z Pěňčína. Velké poděkování patří partě lidí, kteří věnovali svůj volný čas na přípravu a konání této akce bez finanční odměny včetně dětí. Dále dík všem co přispěli svými výpěstky, výrobky a financemi. Částka 8.460 Kč, která se vybrala na výstavě je věnována dětem ve školce a

škole v naší obci.
manželé Dlouzí

Občanské sdružení HRÁDEK n. N. - OSTROV ŽIVOTA z.s.

Nabízí na zapůjčení zdravotnické pomůcky

Adresa: Schubrtova vila, Hrádek nad Nisou

Každou středu od 15 do 16 hodin a nebo telefonicky non stop-

Marie Rydlová 724 818 618

Helena Vachková 770 183 618

Zdena Bartůňková 731 128 912

Obec Chotyně ve spolupráci s hradem Grabštejn pořádá v pátek 27. října 2023

LAMPIÓNOVÝ PRŮVOD NA HRAD GRABŠTEJN

Sraz v 17,30 hodin před sokolovnou v Chotyni. Na hradě se vybírá dobrovolné vstupné a je zajištěn průchod hradem a občerstvení pro děti. Dospělí si budou moci zakoupit občerstvení v hradní krčmě.

Divadelní soubor VOJAN Hrádek nad Nisou uvádí hru

INSTALACE

V Domě s pečovatelskou službou v Chotyni

dne 10. října. 2023 ve 20 hod
VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Veřejné zasedání zastupitelstva bude 6. listopadu 2023 od 18,30 hodin v Domě s pečovatelskou službou.

Program na plakátech.

Zveme Vás všechny na

Adventní trhy

v sobotu 2. prosince od 13 hodin. Pro děti budou dílničky.

Po 16 hodině vystoupí děti ze ZŠ.

Občerstvení během trhů zajištěno.

Vydává Obecní úřad Chotyně

Registrační číslo: MK ČR E 11793